

— Τὴν Τρίτην ἐπαίχθη τὸ «Ταξιδί τοῦ Περισσῶν» περὶ ἀπρακτοῦ κωμῳδία τοῦ Λαμπί.

— Τὸν Περισσῶν ὑπεδύθη ὁ καὶ διαπλάσας αὐτὸν Σταματόπουλος ἐπαίξε μὲ πολλὴν δόναμιν καὶ τέχνην μεγάλην καὶ φυσικότητα, χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ οὐδαμῶς ἢ παραμικρὰ ἐπιτήδευσις ἢ ὑπερβολή. Ἦ ὄψις του, καθ' ἣν στιγμὴν τὸν φέρουσιν λιποθύμον καὶ ὄντα μολλωπισμένον, ὡς ἐκ τῆς πτώσεως, ἦν ὀφίσταται ἐκ τοῦ ἵππου του, εἶνε ἕξοχος, τελεία ἀπεικόνισις λιποθύμου ἀνθρώπου. Καὶ ὅλαι ἐν γένει αἱ σκηνικαὶ του κινήσεις, ὡς ὁ τρόπος τῆς ἐπιδείξεως τῶν κἀτωθὶ τοῦ ἐπανωφορίου του κρεμαμένον δύο σπαθῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μονομαχίας, καὶ ὅλοι οἱ μορφασμοὶ του ἐκτελοῦνται μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐντὸς τῶν ὁρῶν τῆς φυσικότητος.

— Τὴν Κυρίαν Περισσῶν ὑπεδύθη ἡ κ. Λοράνδου ἐπαίξεν ἀρετὰ καλὰ.

— Τὴν Ἐρριέτην ὑπεδύθη ἡ δις Σμαράγδα Βερόνη καλὰ. Μὲ περισσοτέραν ἀρέλειαν καὶ χάριν καὶ ζῶην θὰ ἦτο πολὺ καλλιτέρα.

— Τὸν Δανιὴλ Σαβαρὺ ὑπεδύθη ὁ Τσοῦκας κρατήσας μόνον τὸ μέρος του διότι τοῦτο δὲν ἦτο τοῦ χαρακτῆρός του. Ὅταν εὐρίσκειται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ δὴ ὅταν ἐκτελῇ τὸ μέρος του καλὸν εἶνε νὰ μὴ προσέχη εἰς ὅ, τι γίνεται εἰς τὰ παρασκήνια, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ τὸ μέρος του καὶ ὄχι νὰ διακόπῃ αὐτὸ διὰ νὰ ἐπιτιμῆσιν τοὺς ἔσθθεν εὐρισκομένους· τοῦτο εἶνε ἄλλου ἔργον. Ἐπίσης ἔταν τὸν φέρουν λιποθύμον νὰ φροντίξῃ περισσοτέρον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκτελέσεως καὶ ὄχι διὰ τὰ ἐνδύματά του· μερικαὶ σταγόνες ὕδατος πέσουσαι ὅπως ἀκουστικῶς ἐπ' αὐτοῦ δὲν θὰ κατέστρεψον τὰ ἐνδύματά του, ὥστε νὰ προτιμῆσθαι νὰ καταστρέψῃ τὴν σκηνὴν ταύτην. Ἐλησμόνησε, φαίνεται, τί ὑπεκρίνετο, συνῆλθεν, ἐσηκώθη ἀμέσως καὶ ἤρχισεν ἐπιτιμῶν τὸν κομίσαντα τὸ ὕδωρ ὑπερήτην καὶ καθαριζόμενος δ' ἀ τοῦ μανδηλίου του κατόπιον ἐλιποθύμησε πάλιν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν παράστασιν! Πλὴν τούτων χρειάζεται καὶ περισσοτέρα μελέτη διὰ νὰ μὴ λέγῃ ἀσυνάρτητα πράγματα καὶ γὰρ εἰς βάρος του τὸ κοινόν.

— Τὸν Ἀρμάνδον ὑπεδύθη ὁ Λοράνδος κρατήσας τὸ μέρος του· τὸ μέρος τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ Δανιὴλ, θέλει μπριλάντε ἡθοποιούς. Ὅταν εὐρίσκειται εἰς τὸ ξενοδογεῖον νὰ τρώγῃ καὶ ὀλίγον καὶ ὄχι νὰ φεύγῃ χωρὶς νὰ δοκιμάσῃ κἀν τὸ φαγητόν του. Ἐπι δὲ νὰ ποικίλλῃ τὰς σκηνικάς του κινήσεις καὶ τὸν τόνον τῆς φωνῆς του.

— Τὸν ταγματάρχην ὑπεδύθη ὁ Κυριακὶ δης ἦτο ἡ πρώτη ἐν Ἀθήναις ἀπὸ σκηνῆς

ἐμφάνισις του· παρ' ὅλην τὴν ἀναπόφευκτον συγκίνησιν εἰς τὰς ποιούσας περιστάσεις ἐπαίξε μὲ παρὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν· καὶ ὡς τύπος ἦτο πολὺ καλός. Διατί δὲν πίνει τὸ ποτόν, τὸ ὁποῖον ζητεῖ καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ ξενοδογεῖον; ! Καὶ εἰὰν ἀκόμη δὲν τὸ λέγῃ ὁ συγγραφεὺς! πρέπει νὰ γίνεται, διότι ἄλλως δὲν δικαιολογεῖται· πῶς ἢ εἰς τὸ ξενοδογεῖον εἰσόδος του.

Τὸν Μαγέριον ὑπεδύθη ὁ Ἐθασεὺς καλὰ ὡς τύπος ἦτο πολὺ καλός.

— Τὸν ξενοδόχον ὑπεδύθη ὁ Βαλακᾶς, τὸν Ἰωάννην, ὑπηρέτην τοῦ Περισσῶν, ὁ Βεαῖκας, τὸν εἰσιτηριοπώλην ὁ Τσαλίκας, τὸν σιθηροδρομικὸν ὑπάλληλον ὁ Καλκισόπουλος, τὸν ἀγθοφόρον ὁ Λύγερινός, τὴν βιβλιοπώλιδα ἡ κ. Ἀνδροπούλου, τὰς ταξιδιωτίδας αἱ κ. Κυριακίδου καὶ Γαλάνη καὶ τὸν ταξιδιωτὴν ὁ Δολεναδός.